

عنوان مقاله:

تحلیل و واکاوی شاخصه های روان رنجوری بر مبنای نظریه کارن هورنای در آثار داستانی گلشیری (مطالعه موردی آینه های دردار و بره گم شده راعی)

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

زهرا مهرابی شهرکی - دانشجوی دکتری زبانشناسی همگانی

خلاصه مقاله:

مطالعات میان رشته ای نوعی از علوم است که بعد از آشکار شدن ضعف ها و کاستی های تخصصی شدن علوم، ضرورت یافت. اندیشه و تفکر موجود در مطالعات بی رشته ای بر وحدت و یکپارچگی علوم در حوزه های علوم طبیعی، علوم ریاضی، علوم انسانی و فلسفه تاکید دارد. علوم میان رشته ای زمینه را برای انتقال مفاهیم پیچیده فراهم می آورند ورشته های تخصصی، قالب های بیانی بهتری برای بیان مفاهیم پیدا می کنند. در این بین متون زبان و ادبیات فارسی نیز با سایر علوم در ارتباط بوده است و هم زبان است و هم ادبیات و هم علوم دیگری را در دل خود ای داده است. زبان و ادبیات، امروزه با بیاری از رشته های تخصصی دیگر مانند ادبیات نمایشی، زبان شناسی، عرفان، روانشناسی و ... ارتباطتفکیک ناپذیر دارد و همی عامل، ضرورت بررسی فعالیت های میان رشته ای را ایجاب می کند. در پژوهش پیش رو که به شیوه توصیفی- تحلیلی بر مبنای مطالعات میان رشته ای و کتابخانه ای و شیوه توصیفی- تحلیلی با تاکید بر نظریه کارنهورنای انجام شده است، بر آنیم تا به بحث و بررسی پیرامون دو داستان از مجموعه آثار داستانی برجسته هوشنگ گلشیری با عنوان آینه های دردار و بره گم شده راعی بپردازیم. در ای مقاله سعی شده است ضم تحلیل و واکاویداستان های هوشنگ گلشیری در دو مجموعه یاد شده به این پرسش پاسخ دهیم که کاربرد نظریه روان شناسی کارن هورنای در دو اثر یاد شده چگونه است؟ نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که شخصیت های داستانی مورد نظر دراین دو داستان با نظریات روانشناختی کارن هورنای نزدیکی بسیاری دارد و نمود انزوا و عزلت طلبی به خوبی در رفتار شخصیت های داستانی مذکور قابل ردیابی است

کلمات کلیدی:

نظریه شخصیت. کارن هورنای. روانشناسی تحلیلی. هوشنگ گلشیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1915013>

